

SHANTI-januari 2018 nummer 1, Erkeningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING

Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijks nieuwsbrief voor levensvernieuwing en
algemene broederschap door vergelijkende
studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent. Email: marcel.eeckman@telenet.be

KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke,

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
- Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen.
- Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren

*De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht.
Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing
maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.*

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.

Meer info op www.theosofiegent.be en <https://www.ts-belgium.be/nl/>

Maandagen	januari 2017
01/01	Nieuwjaarsdag GEEN SAMENKOMST
08/01	Abortus – Euthanasie - zelfmoord. MISDAAD OF NIET?
15/01	Lezing: EVOLUTIE. Marcel Eeckman
22/01	Boekbespreking: Barborka. 'Het Goddelijk Plan. Deel 1.

In dit nummer

- Wie is de leraar? – Joy Mills 2
Heeft ethiek nog een plaats in een moderne
wereld – Danielle Audoin 7
Engelen of Egregoren – Vandekerkhove Chr.11

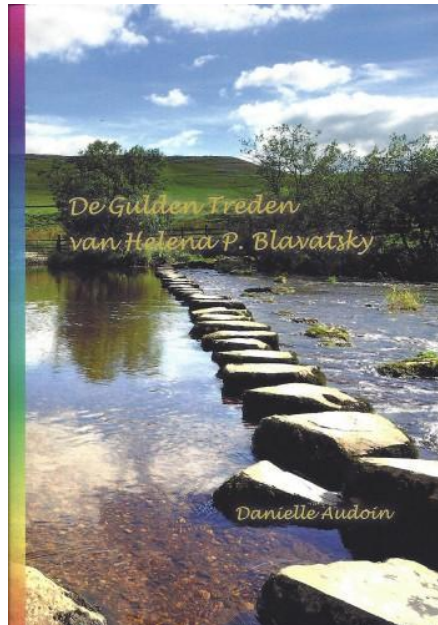
Wie is de Leraar?

Joy Mills

DE GULDEN TREDEN, een prachtig en beknopte beschrijving door H. P. Blavatsky gegeven aan haar studenten, bevat dertien treden. Twee treden hebben een verwijzing naar 'de leraar':

- Een loyaal plichtsbesef ten opzichte van de leraar.
- Gewillige gehoorzaamheid aan de geboden van de WAARHEID, zodra we ons vertrouwen in hem hebben gesteld en geloven dat de leraar ervan in het bezit is.

Voor de oprechte student die streeft zijn leven te leiden volgens de door H.P Blavatsky gegeven voorschriften, rijst onvermijdelijk de vraag:

WIE IS DE LERAAR?

In deze tijd, met de zogenaamde goeroe-industrie, die bijna elk jaar een nieuw model produceert is dit een bijzonder belangrijke vraag.

Vooraleer men een loyaal gevoel van plicht kan voelen ten opzichte van een ander en zeker vooraleer men gewillig kan gehoorzamen aan de WAARHEID, wat van een ander komt, moet men zeker zijn dat die andere de bezitter is van de WAARHEID.

Onder de basisbegrippen van de theosofische filosofie, die aan de studenten wordt aangeboden, bestaat de gedachte dat er in de gehele menselijke geschiedenis altijd een hiërarchie van adepten bestond en heeft bestaan.

Iedereen die de geschiedenis van de Theosofische Vereniging leest, erkent dat degenen die verantwoordelijk waren voor haar begrippen en over te brengen boodschap toeschreven aan

bepaalde spirituele Leraren of Mahatma's Meesters van Wijsheid

Bijgevolg kan de Theosofische student die de Gulden Treden herhaalt of navertelt, automatisch de leraar met een Mahatma identificeren, afkomstig van en gesproken door H. P. Blavatsky.

Maar deze ondoordachte identificatie beantwoordt niet noodzakelijkerwijs onze vraag. Zelfs als men de verwijzing in de Gulden treden accepteert dat H.P. Blavatsky 's zijn eigen leraar is, hoe kunnen we dan in contact komen

met die leraar (of onze eigen meester) op zo een wijze en met een absoluut vertrouwen dat die in bezit is van een kern van waarheid waaraan we moeten gehoorzamen?

De hele zaak wordt verder bemoeilijkt door een factor die steeds weer wordt benadrukt, niet alleen in de Theosofische literatuur maar in alle literatuur die betrekking heeft op echt occultisme.

Die factor is de noodzaak voor ieder deelnemende student om zelfstandig te denken, eigen inzicht en een zelfstandigheid te ontwikkelen in plaats van blindelings de dictaten van een ander te volgen.

Bijgevolg wordt deze vraag een uiterst subtiel. Hoe kunnen we trouw zijn aan een leraar die we niet kennen en tegelijkertijd het bestaan in gehoorzaamheid erkennen?

We kunnen trouw zijn aan een goede vriend, bereid zijn om die vriend onder alle omstandigheden te verdedigen, omdat wij van mening zijn dat die persoon in principe eerlijk, moreel en ethisch oprecht is. Wij waarderen het oordeel van zo'n vriend en aanvaarden vaak zijn advies. We zeggen dat we onze vriend kennen en hem impliciet kunnen vertrouwen.

Maar we kennen de leraar niet en omdat we deze persoon niet zelf kennen hebben we vaak de neiging, zonder veel na te denken, te aanvaarden wat anderen zeggen afkomstig van die leraar.

Dit brengt ons onvermijdelijk tot een overweging wat de instanties voor ons uitmaken. Wij accepteren allemaal verschillende autoriteiten over verschillende aspecten van ons bestaan en, in veel gevallen, geven we gewillig en onnadenkend toe.

Als we bijvoorbeeld in een vreemde stad zijn en inlichtingen willen vragen gaan we ervan uit dat een persoon in een politie-uniform ons de juiste informatie geeft. Als we een arts raadplegen, gaan we ervan uit dat we een juiste diagnose krijgen. We kunnen zelfs een andere dokter raadplegen om een tweede opinie over de diagnose vragen.

We bevestigen verschillende individuen in hun autoriteit door overtuigd te zijn van hun competentie in bepaalde vakgebieden en accepteren vaak wat door dergelijke personen ons wordt verteld zonder enige vraag te stellen.

In de materie die met onze eigen spirituele groei te maken heeft moeten we echter een zekere zorg uitoefenen en precies begrijpen wat we doen als we een of ander instantie accepteren.

Zij die alleen de woorden van HP Blavatsky als autoriteit accepteren, terwijl voor anderen de uitspraken van Annie Besant of C. Jinarājadāsa of G. de Purucker of W.Q Judge de ultieme autoriteit vormen in occulte zaken.

In dergelijke gevallen gaat het om een onbetwistbare aanvaarding van alles wat iemand heeft gezegd of geschreven. Die citeren bijna altijd deze mensen, niet argumenterend vanuit eigen onafhankelijke gedachten en kennis, maar vanuit de vermeende autoriteit die zij, onbewust, aanvaarden.

Als we in een occulte of esoterische school zijn, kunnen we een zekerheid voelen door gewoon te volgen wat het hoofd van die school ons heeft verteld. Hoewel in zo'n geval hebben we gefaald om het belangrijkste kenmerk van de echte scholen van occultisme niet erkennen:

'dat de leraar de leerling nooit ontheft van de verantwoordelijkheid voor hun eigen beslissingen'.

In alle authentieke occulte tradities wordt elke belofte genomen als een gelofte aan je eigen Hoger Zelf. In de boeddhistische traditie wordt bijvoorbeeld gezegd dat er niemand is aan wie een aspirant de Bodhisattva belofte kan afnemen. Een dergelijke belofte kan alleen voor zichzelf worden genomen!

We moeten alleen de bron van dat Zelf aanroepen, wetend dat de verbreking van een belofte die zo plechtig is genomen, dat men niet van een externe bron of leraar wordt afgezonderd maar van het Hoger Zelf; het middelpunt van ons eigen wezen.

Dus de vraag blijft zichzelf op te lossen over hoe we in contact kunnen komen met dat Hogere Zelf, dat Zelf, dat wordt aangeroepen als verzekering voor welke belofte ook die we kunnen nemen om dat spirituele pad te volgen. Als dit de uiteindelijke autoriteit is, de echte leraar, dan hebben we richtlijnen nodig om in contact te komen met dat Hogere Zelf.

Occulte scholen hebben altijd bestaan voor het aanbieden van dergelijke criteria in de wereld, maar de gegeven aanwijzingen zijn vaak moeilijk te onderscheiden en bijna altijd van nature paradoxaal.

Want ze vereisen zowel een bereidwillige gehoorzaamheid aan de leer van de waarheid en de ontwikkeling van een zelfstandige geest in de zoektocht zodat men evenmin accepteert als weigert zonder zorgvuldige overweging en verwijzing naar eigen innerlijke gewaarwording.

Terwijl het een zekere moed vergt voor de oprechte student om een onafhankelijke denker te worden, is er geen vervanging voor die dapperheid van de geest die bereid is om elke aangeboden gedachte te onderzoeken.

Tenzij we in staat zijn de verantwoordelijkheid te aanvaarden voor onze gedachten, onze beslissingen, onze overtuigingen, zullen we waarschijnlijk geen echte kenners van de waarheid worden.

Vraag over verantwoordelijkheid: Wat zijn dan de criteria die moet gevolgd worden?

Misschien de eerste en eenvoudigste, alhoewel vaak moeilijkst in zijn eisen aan ons, **is dat we moeten beginnen waar we zijn.**

Dat betekent dat we moeten leren om onze huidige gesteldheid te accepteren en te functioneren binnen de interessesfeer van wat we weten of niet weten. Men kan anderen voor de gek houden en hun laten denken dat men meer weet dan eigenlijk het geval is, maar men kan zichzelf nooit voor de gek houden!

Aanvaarding van onze 'onwetendheid' betekent niet het aannemen van een openmondgoedgelovigheid. Het is eerder een eerlijke toegeving, hoewel we nog niet veel weten, alleen maar onze kennis of begrip kan toenemen door zeker te zijn van wat we weten. Onvermijdelijk kunnen we in die beginnende fase ons naar anderen wenden die in staat lijken ons te onderrichten.

We kunnen theosofische boeken raadplegen waarvan wij intuïtief een zweem van authenticiteit toekennen, niet zozeer omdat ze, wat we als definitieve waarheden mogen aannemen inhouden, maar omdat ze ons wijzen in de richting waar de waarheid kan liggen.

Toch, wanneer wij ons wenden naar een externe autoriteit moeten we goed weten wat we doen en bereid zijn om verantwoordelijkheid te nemen voor onze keuze en de aanvaarding van de externe leraar. In andere woorden, als er iets misgaat en we bevinden ons in diep water, moeten we bereid zijn toe te geven dat onze gemaakte keuze leidde naar een poel van uitzichtloze moeilijkheden.

Hoe gemakkelijker is het om bij dergelijke gelegenheden de leraar te beschuldigen! We zouden graag zeggen:

'Maar de leraar vertelde me dat te doen' of 'ik volgde alleen wat het boek zei.'

Maar wie koos de leraar? Wie heeft het boek gekozen? Natuurlijk kan het zijn dat we maar alleen de helft hoorden van wat de leraar zei of enkel een gedeelte van het boek lazen!

Het punt is simpelweg dat als we iemand anders aanhalen die wij beschouwen als iemand die meer weet dan wij, moeten we dat doen uit onze eigen diepe overtuiging, dat wat er werd gezegd, als oprechte waarheid klinkt.

We gebruiken onze autoriteiten niet om andere autoriteiten het zwijgen op te leggen, maar beginnen de innerlijke stille autoriteit van onze eigen waarneming te vertrouwen, nederig en bewust dat we de volledige waarheid nog niet kunnen beseffen.

Naarmate we verder gaan door middel van studie en meditatie en het uitproberen van ideeën door ze te overwegen in het licht van ons eigen intuïtief begrip evenals in het strijdperk van het dagelijks bestaan, krijgen we uiteraard meer vertrouwen, meer zekerheid en met dat zelfvertrouwen, wordt nieuwe kennis geboren. Het lijkt paradoxaal, kennis verhoogd enkel door weten.

Vraag van de schrijver:

Wij kunnen de vraag vanuit een ander oogpunt onderzoeken in onze poging tot een begrip te komen wie de LERAAR is.

Een van de moeilijkheden waarmee de ernstige student van Theosofie wordt geconfronteerd, vooral bij het lezen van de vroege literatuur van de theosofische vereniging, draait om de vraag:

WIE SCHREEF WAT.?

Dit lijkt misschien een vreemde uitspraak, maar zelfs een vluchtig onderzoek naar de feiten rondom de productie van dergelijke werken zoals 'De Geheime Leer' en de 'Mahatma brieven aan A. P. Sinnett (om slechts twee voorbeelden van vaak geciteerde teksten te nemen) haalt het probleem naar voor.

Overweeg de kwestie een moment: de naam van Helena Petrovna Blavatsky verschijnt als de auteur van de Geheime Leer, maar wie was H.P.B.?

In de eerste plaats was er een vrouw die bepaalde bijzondere kenmerken en een sterk karakter had. Een incarnatie waarover de deskundigen versted waren, mogen we zeggen. Dan was er een ver gevorderd occultist die haar gewetensvol hielp als

bemiddelaar tussen degenen die zij beschouwde als haar adept leraar en in de wereld rondom haar.

Zonder een gedetailleerde studie na te streven over het mysterie 'wie was Helena Petrovna Blavatsky', worden we direct geconfronteerd met de vraag tot welk complex geschrift, onder de naam H.P. Blavatsky, geschreven in 'De Geheime Leer' met diverse ingewikkelde verklaringen en zinnen. Kunnen we, door ons eigen denken, door ons eigen intuïtieve perceptie, volgens ons eigen begrip, elke uitspraak in die boeken op zijn waarde overwegen?

Nog meer verwarrend kan de vraag zijn over wie schreef en wie waren de echte auteurs van de beroemde brieven toegeschreven aan twee adept leraren, zelfs ondersteund met hun handtekeningen en gericht aan A. P. Sinnett, A. O. Hume, en anderen.

Verklaringen in de brieven geven aan dat deze in veel gevallen door chela's* werden gekopieerd.

Maar chela's, wordt ons gezegd, verkeren op verschillende niveaus van occulte vermogens.

Andere uitspraken in de brieven suggereren dat er verschillende betekenissen in de opstelling wordt gebruikt, waaronder 'overhaasting'. In sommige gevallen werden de brieven door de leraar zelf geschreven wiens naam op het einde van het document nauwkeurig werd ondertekend.

Het is niet onze bedoeling deze kwestie in detail te onderzoeken, maar veeleer om op het simpele feit te wijzen wat ook de bron kan zijn van een van die leringen, kunnen we ons richten voor instructie en inspiratie, worden we niet ontheven van de noodzaak om onafhankelijk te denken als we de waarheid voor onszelf willen ontdekken.

* Chela:

Een oude Indiase term. In archaische tijden vaak gespeld en uitgesproken als cheta of cheda. De betekenis ervan is 'dienaar', een persoonlijke leerling die zich heeft verbonden een leraar te dienen van wie hij onderricht ontvangt. De vermogens van chela's verschillen afhankelijk van hun vorderingen; en iedereen zou moeten weten dat het een chela, indien hij over 'vermogens' beschikt, niet is toegestaan deze te gebruiken behalve in zeldzame en uitzonderlijke

gevallen; en dat hij er nooit prat op mag gaan. Hieruit wordt duidelijk dat ze als beginnelingen niet over meer of grotere vermogens beschikken dan gewone mensen.

Overweeg opnieuw de vraag over het auteurschap van 'De Mahatma Brieven'. Sommigen, wordt gezegd, het komt van de chela's die later 'mislukkingen' werd genoemd. Maakt dit de inhoud van die brieven ongeldig?

We kunnen wellicht ons afvragen hoe het is een mislukking te zijn want in zekere zin is het mislukken slechts het individu dat gepoogd heeft meer te volbrengen dan bereikt kan worden.

Maar alle eer aan degene die probeert de top te bereiken ook al is het streven een mislukking! De occulte traditie geeft aan dat mislukkingen van een cyclus de Dhyāni- Chohans van de volgende cyclus kunnen zijn.

In het geestelijk leven is het zeker beter om onze visie buiten onze reikwijdte te plaatsen dan tevreden te zijn binnen de kleinere interessesfeer van ons doel. Dus, of de brieven door de leraren zelf zijn geschreven of door chela's worden gecommuniceerd, blijft er nog iets in hen die de geest inspireert en het hart beroert.

We voelen een intrinsieke kracht in de leringen dat wijst op het bestaan van de leraar. De vraag over het auteurschap wordt secundair wanneer het ons betreft, niet door de brieven te gebruiken om een externe autoriteit aan te roepen, maar als een uitdaging om het leven te leven en onze eigen weg naar de WAARHEID te ontdekken.

Wanneer het wordt gezien in het licht van het onderwijs wijst het op de aanwezigheid van een leraar, of een leraar wijst meer naar de Meester binnen ons eigen Hoger Zelf.

Als we dan de leraar in de leringen buiten onszelf erkennen, richten wij ons op de leringen om ze te testen door onze gehoorzaamheid aan de bevelen van de waarheid. Loyaal aan onze innerlijke visie vinden we de steeds uitbreidende horizonten van onze kennis.

Ontdekkend dat wat een externe leraar leek eigenlijk de ware leraar in onszelf is, want er is

maar een leraar, de opperste Atma waarin alle waarheid verblijft.

Het is aan die leraar dat we onze plicht verpanden net zoals het die wij gewillig aanvaarden als het die waarheid is. *'Leid het leven en je komt tot mij'* was ooit de moto van alle echte scholen van occultisme.

Misschien is er een aanwijzing in een eenvoudige uitspraak in de Mahatma brieven, het maakt weinig uit wie de woorden schreef, een Meester of Chela, want zij dragen de oprechte klank van waarheid:

'Ik kan dichter bij U komen, maar U moet mij aantrekken door een gelouterd hart en een zich geleidelijk ontwikkelende wil. Evenals een kompasnaald, volgt de adept dat waardoor hij wordt aangetrokken'. (Mahatma Brieven 45, blz. 294).

Of de 'Ik' van die uitspraak een externe Mahatma of het Hogere Zelf is van elke echte aspirant, de Atma leraar in het hart, is minder belangrijk dan de eenvoudige vereisten om naar de waarheid te komen.

Dit zijn de vereisten gegeven voor degenen, van alle tijden, om te weten wie de leraar is:

- Een zuiver hart
- Een hart met vurige liefde en mededogen, geboren met een standvastige wil of doel en trouw aan de plicht
- Een wilskracht dat nooit zal ontmoedigen door falen of succes,
- Rustig onder alle omstandigheden, wat ons uiteindelijk zal leiden naar de hoogste waarheid.
- Waar leraar, onderwijs en denken één zijn.

Uit: The Theosophical Society in America.
Published in The Theosophist, Volume 99, June 1978

Vertaald uit het Engels. E.M.

De theosofie is de oeverloze wereldzee van universele waarheid, liefde en wijsheid, die haar schittering op aarde weerkaatst; terwijl de Theosofische Vereniging slechts een zichtbare waterbel op die weerkaatsing is.

Uit: Diamanten van H.P. Blavatsky

Heeft ethiek nog een plaats in de moderne wereld?

Danielle Audoin

Danielle Audoin was actief lid van de Franse afdeling van de Theosophical Society (Adyar). Zij is heengegaan op 26 juni 2017.

Hoewel er tegenwoordig een aarzelende neiging schijnt te zijn om terug te keren naar de idee van goed burgerschap, beschouwt de meerderheid van de mensen iedere notie van ethiek en moraal als ouderwets. De aanhangers van verschillende religies beschouwen ethiek en moraal misschien als een verzekering voor het hiernamaals, máár het nut ervan voor de wereld van nu wordt over het algemeen betwist.

Met betrekking tot de problemen waaraan de mensheid het hoofd moet bieden, hebben spirituele leiders door de eeuwen heen onophoudelijk de noodzaak benadrukt voor een fundamentele transformatie in het individu door middel van ethiek. Zij zeiden dat anders geen enkele politieke of sociale hervorming iets anders kan worden dan een mislukking.

H.P. Blavatsky zegt in de 'Sleutel tot de theosofie': (Blz. 215) *'Streven naar politieke hervorming, voor we een hervorming van de menselijke natuur tot stand hebben gebracht, is als het gieten van nieuwe wijn in oude zakken. Laat de mensen in het diepst van hun hart voelen en inzien wat hun werkelijke, ware plicht jegens alle mensen is, en ieder oud machtsmisbruik, elke onrechtvaardige wet van een regering, die berust op menselijke, maatschappelijke of politieke zelfzucht, zullen vanzelf verdwijnen'*.

Maar de gezagsdragers, verantwoordelijk voor wereldse zaken, blijven hoofdzakelijk zoeken naar nieuwe maatschappijvormen. Wij kunnen enkel vaststellen dat geen van deze pogingen erin slaagden de conflicten te stoppen die in de loop van de geschiedenis van de mensheid en van het lijden plaatsvonden.

Deze situatie is in onze tijd blijven bestaan. Iedereen beschuldigt de regering, de gemeenschap of het heersende systeem en beweert dat de andere partij de verantwoordelijkheid moet dragen voor ons geluk. Zonder de geringste inspanning of bijdrage van onze kant.

De leefomstandigheden zijn beter geworden en de maatschappij is beter beschermd. Maar de oorzaken van conflicten en lijden zijn niet minder geworden. Het lijkt zelfs alsof de situatie erger is geworden.

De problemen van de moderne wereld zijn niet anders van aard dan die in voorgaande eeuwen. Oorlog, geweld, barbarij, corruptie, uitbuiting van de zwakkeren, de kloof tussen rijk en arm, deze dingen hebben altijd bestaan. Misschien ligt het verschil in het feit dat tegenwoordig de conflictsituatie breder en algemener dan ooit lijkt te worden. Niemand is veilig voor enige plaag en ons wordt geen respijt gegund.

Toenemende zelfzucht

Dit alles had kunnen leiden tot het ontwaken van bewustzijn. In tegendeel, de meerderheid van de mensen trekt zich terug in toenemende zelfzucht, waarbij men tracht het maximum profijt te halen uit de zogenaamde voordelen van het modernisme en zich weinig zorgen maakt over het welzijn van de maatschappij als geheel.

Wat mensen dichter bij elkaar zou kunnen brengen, zoals technologische vooruitgang, democratie, toegang tot kennis, enz., heeft alleen maar de oorzaken van conflicten en lijden verergerd. Wij kunnen gemakkelijk zien, aan het eind van het millennium, dat de afgescheiden tendensen in de menselijke natuur en beschaving een vruchtbare bodem vinden om zich te ontwikkelen en te verspreiden.

Hierbij wordt het zoeken naar persoonlijke winst en het najagen van plezier gemakkelijker gemaakt

door de verbeterde levensomstandigheden. Wij kunnen deze trend overal op aarde zien. Geen land, of het nu rijk of onontwikkeld is, geen deel van de maatschappij blijft hiervan gespaard. Dit is misschien het specifieke kenmerk van de moderne wereld. Maar fundamenteel is de aard van de problemen met de mensheid en oorzaak van alle conflicten en lijden onveranderd gebleven.

Het ligt in de mens zelf en niet in zijn leefomstandigheden, in zijn reactie op situaties en niet in de situaties zelf. Leefomstandigheden zijn veranderd, maar de problemen zijn hetzelfde gebleven. Als gevolg daarvan moet de ene geldige en blijvende oplossing niet gezocht worden in veranderingen in de maatschappij maar in de transformatie van het zelf.

De Eeuwige Wijsheid leert ons dat de kwalen, die de maatschappij teisteren, hun oorsprong vinden in het hart van ieder van hen die deel uitmaken van die maatschappij., in de 'menselijke aard die verachtelijk werd door zelfzucht', zoals Meester Koot Hoomi schreef in een brief aan de heer Sinnett:

'Misschien kunt U onze bedoeling beter begrijpen als U hoort dat, naar onze mening, de hoogste aspiraties voor het welzijn van de mensheid worden besmet door zelfzucht, indien er in de geest van de filantroop ook maar een greintje verlangen naar eigen voordeel schuilt of de neiging onrecht te doen, zelfs al is dat onbewust'. (Mahatma brieven aan A.P. Sinnett blz. 9)

De wortels van geweld, corruptie, onverantwoordelijkheid en dergelijke, liggen in ieder van ons. Die neigingen, die zich op ieder niveau kunnen uiten, grof of subtiel, en soms zelf onbewust, voeden het grote reservoir dat leidt tot oorlogen, rassenconflicten, misdadigersbenden en allerlei vormen van uitbuiting.

Veel mensen zijn reeds allergisch voor het woord 'ethiek', ofschoon zij zich hiervan misschien maar vaag bewust zijn. Dit is wellicht te wijten aan de angst voor het verlies van wat zij zien als hun persoonlijke vrijheid:

Iedereen wil in staat zijn te doen wat hem of haar genoegens verschaft, zonder de minste beperking.

Of misschien is het te wijten aan de weigering om moeite te doen die in verband wordt gebracht met de notie van ethiek: de menselijke natuur is tamatisch (van *tamas* = duisternis, illusie, onwetendheid, passiviteit), dat wil zeggen, het verzet zich tegen inspanning. Maar bovenal komt het misschien omdat er onduidelijkheid bestaat tussen ethiek, die hoog aangeschreven staat in de Aloude Wijsheid, en de sociale of religieuze moraal, die gezien wordt als dwang en niet overtuigend gerechtvaardigd wordt.

Sociale en religieuze moraal

De sociale moraal moet de uiterlijke orde bewaken, door gehoorzaamheid aan wetten die verschillen al naar gelang het tijdsgewricht en het land dat ze handhaaft. Religieuze moraal is gebaseerd op onderwerping aan een God die buiten onszelf staat, en veel meer gericht is op redding in het hiernamaals dan op geluk in dit leven. In beide gevallen zijn er veel elementen die willekeurig en zelfs onheilspellend lijken.

Veel mensen zijn al allergisch voor het woord 'ethiek', ofschoon zij zich hiervan misschien -maar vaag bewust zijn.

De ethiek die gerelateerd is aan de eeuwige leringen heeft niets te maken met externe overwegingen. Zij is onafhankelijk van tijd en ruimte, voorbij modeverschijnselen en beschavingen. Zij is afgeleid van de fundamentele van de Aloude Wijsheid en de essentiële natuur van de mens. Volgens de theosofische leringen is het leven EEN en het hele gemanifesteerde universum is de gedifferentieerde expressie van dat ENE Leven en niet de nevenschikking van een menigte afgescheiden levens.

HPB zegt ons: *'De gehele natuur, objectief en subjectief, en van al het andere in het heelal, zichtbaar en onzichtbaar één absolute essentie is, was en altijd zal zijn, waaruit alles begint en waarin alles terugkeert.'* (Sleutel tot de theosofie blz.41)

Zo heeft de mens geen afgescheiden bestaan. Het gevoel van gescheidenheid is de oer-illusie die de oorsprong is van al het verkeerde gedrag van de mens. De remedie ligt in het besef van de eenheid van alle leven. HPB vertelt ons dat de idee van de gemeenschappelijke oorsprong van de mensheid,

niet alleen op het fysieke vlak, maar vooral op de niveaus van de ziel en de geest, als ze 'eenmaal diep in ons hart heeft wortel geschoten, ons op de weg van ware barmhartigheid en broederlijke welwillendheid een heel eind vooruit zal brengen.' (Sleutel tot de theosofie blz.39)

Bewust van het Ene Leven

Alle bestudeerders van theosofie hechten aan het idee van het Ene Leven, maar hoevelen van hen zijn zich er echt van bewust? Soms is er een ware kloof tussen de intellectuele aanvaarding van een fundamenteel principe en de assimilatie ervan in het gewone leven van de bestudeerder.

Dat principe van Eenheid lijkt misschien ver verwijderd van onze dagelijkse beslommeringen. Dus moeten we dat andere principe dat ervan afgeleid is eraan toevoegen: onderlinge afhankelijkheid. De gebleken veelvoudigheid van het wereldmanifest is in werkelijkheid een groot netwerk van onderlinge afhankelijkheid, bestemd om in volmaakte harmonie te functioneren. De illusie van afgescheidenheid die ontspringt in het menselijk denken en de gril van onafhankelijkheid brengen het hele netwerk pijnlijk uit zijn evenwicht. Door de Wet van Karma, een hoogst belangrijk principe van de theosofische leringen, moet ieder verstoord evenwicht gecompenseerd worden door het herstel van evenwicht. Dat ook pijnlijk kan zijn. Zo ontstaan alle problemen en worden zij verdergezet, hetgeen niet alleen de mensheid raakt, maar het gehele universum.

Ethiek is een manier om het evenwicht in de natuur te herstellen door het fundamentele principe van de theosofische leringen in praktijk te brengen: universele eenheid en causaliteit, menselijke solidariteit, de wet van karma en reïncarnatie, die, volgens HPB, 'de vier schakels zijn die een gouden keten vormen, dat de mensheid tot een huisgezin, een universele Broederschap behoort te verbinden.' (Sleutel tot de theosofie blz.217)

Te merken of te voelen dat het Leven Eén is, betekent het besef dat er geen volstrekt individuele actie mogelijk is, maar een grote gecombineerde beweging. Er is onmiddellijke actie en reactie tussen het individu en het hele van de hele maatschappij, om niet te zeggen het heelal.

Hoe zou de houding van een enkel individu, een druppel in de oceaan, enige verandering teweeg kunnen brengen in de situatie van de miljarden mannen en vrouwen die onze planeet bewonen? Bovendien schijnt het, dat het geloof in zo'n idee kan leiden tot een ondraaglijk zware verantwoordelijkheid.

Dan zouden wij in de verleiding kunnen komen de dageraad van een nieuw tijdperk af te wachten en ons te verlaten op de evolutie om de duistere tijden die wij nu doormaken, af te sluiten. Als wij dat doen, vergeten wij dat het de bestemming is van de mens om een actieve rol te spelen in het evolutieproces. Terwijl de lagere rijken met de stroom meedrijven, daar zij noch in staat zijn zich ertegen te verzetten, noch ertoe bij te dragen, is de mens verantwoordelijk voor zijn lot omdat hij is toegerust met zelfbewustzijn.

In zijn huidige toestand, waarin hij onbekend is met zijn ware aard en plaats in het heelal, tracht hij zijn ingebeelde zelfstandigheid te bevestigen en te beschermen, dat wil zeggen, hij verloochent zijn solidariteit met het geheel waarvan hij een deel vormt en aldus veroorzaakt hij zijn eigen ongeluk en dat van de maatschappij, daar hij een factor van disharmonie is.

Zoals gezegd, de mensheid is geen nevenschikking van onafhankelijke levens van individuen. Zij is een groot lichaam waarvan alle cellen onderling verbonden zijn. Om HPB weer eens aan te halen: '*Dat krachtens de essentiële eenheid van de mensheid – of wij deze essentie, die oneindig, ongeschapen en eeuwig is, God of natuur noemen – er niets is wat een volk of enkeling kan treffen, zonder dat al de anderen er mede de invloed van ondervinden. Dit is even zeker en vanzelfsprekend, als dat een steen, die in een vijver geworpen wordt, allengs alle waterdruppels daarin in beweging zal brengen.*' (Sleutel tot de theosofie blz.39)

Algemeen welzijn

Dit verspreidt zich ook in een positieve zin. Dus als een individu ophoudt alleen op zichzelf gericht te zijn en zich verantwoordelijk begint te voelen voor het algemeen welzijn, treedt er een verandering op voor de hele mensheid, ook al is die nauwelijks waarneembaar. Wanneer een wijze in volkomen

harmonie met alles leeft, bereikt hij opnieuw de harmonie en vrede die de andere natuurrijken onbewust ervaren.

Dan verspreiden zich golven van harmonie over de hele aarde. Wij herhalen dat ethiek de manier is om harmonie in onszelf en met de gemanifesteerde wereld als geheel teweeg te brengen. Het is geen morele code die van buitenaf wordt opgelegd, een stel regels die bepalen wat te doen of te laten om een politieke autoriteit te gehoorzamen of een oordelende God. Harmonie wordt niet teweeggebracht door externe druk. Dit betekent niet dat er geen inspanning vereist is, maar het is geen geforceerde inspanning die een innerlijk conflict veroorzaakt en daardoor een extra oorzaak is van disharmonie. Het is een poging tot begrijpen, tot observeren, tot innerlijk ontwaken, welke leidt tot zelfvergetelheid.

Te merken of te voelen dat het leven EEN is, betekent het besef dat er geen volstrekt individuele actie mogelijk is, maar een grote gecombineerde beweging.

Sociale of religieuze moraal leidt meestal tot toegenomen zelfbewustheid. Zij die dit aanhangen, lopen het gevaar een gevoel van superioriteit en trots te ontwikkelen, een gevoel dat afgescheidenheid sterk in de hand werkt. Maar degenen die dit niet aanhangen, hebben min of meer bewuste schuldgevoelens, wat ook een vorm van zelfbewustheid is. Spirituele ethiek laat beide links liggen door een middenweg te suggereren: niet ascetisme, maar matigheid; geen deugden maar een intrinsieke deugd alleen, die zelfvergetelheid heet. Al het advies dat ons gegeven wordt, wijst daarop.

Het draagt bij tot het progressieve verzwakken van het gevoel van afgescheidenheid door langzamerhand de beschermende muren die wij om onszelf gebouwd hebben, zonder te beseffen dat zij al ons ongeluk veroorzaken, af te breken. Als wij ons hiervan bewust worden, voelen wij de noodzaak een andere levensstijl te gaan voeren. Nogmaals, ethisch gedrag kan niet van buitenaf opgelegd worden. Het is de respons op een innerlijke behoefte. Het leidt tot een houding die

meer en meer geïnspireerd is door het ware Zelf en niet gedictieerd door de persoonlijkheid.

Geluk van de mens

Theosofische leringen gaan voornamelijk over het geluk van de mens en over het welzijn van de mensheid. Die ideeën en principes zijn gewoon de fundamentele die onmisbaar zijn voor dat geluk. En ethiek is gewoon de praktische uitdrukking van die fundamentele, een uitdrukking zonder welke geen geluk mogelijk is voor de mensheid. De eenheid van het leven, onderlinge afhankelijkheid en wederzijdse verantwoordelijkheid zijn de basis van ethiek. Respect voor anderen, harmonieuze relaties en altruïsme geven uitdrukking aan die principes in het dagelijks leven, dat bestaat uit relaties. Ethiek heeft niets te maken met enig heroïsch vertoon maar met een eenvoudige levenswijze die rechtschapen is, uitgebalanceerd en harmonieus tot in het laatste detail.

Dit zal een eind maken aan de rusteloosheid van de persoonlijkheid, die de manifestatie van de spirituele eigenschappen van het Zelf belemmert. In deze wereld is de mens de enige schepper van disharmonie en hij zou de enige moeten zijn om dit te herstellen.

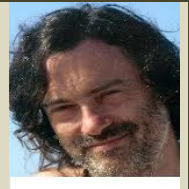
Fataliteit (of noodlot) bestaat niet. In tegendeel, in ethiek moeten wij juist hoop zien, daar het iedereen toestaat een positieve bijdrage te leveren aan het regenereren van de mensheid. Ieder op zijn eigen plaats, op zijn eigen niveau kan zijn steentje bijdragen. Het is niet nodig de wereld te verzaken, alhoewel perioden van achteruitgang of stilte nuttig en soms noodzakelijk kunnen zijn.

Derhalve ligt ethiek binnen ieders bereik en geen enkele bestudeerder van de theosofie kan het vermijden, daar hij begrijpt dat het meer dan ooit een plaats heeft in de moderne wereld.

Theosofische leringen vormen een levenswijze. Het Leven is EEN. Geen enkel geluk of ongeluk is strikt persoonlijk. De versmelting van het persoonlijke in het universele, die zelfvergetelheid is, dit is de weg tot het welzijn van de mensheid.

Uit: Theosofia oktober 1999

Vertaling: A.M.I.

De term engel wordt in veel verschillende betekenissen gebruikt, daarom even een toelichting. We weten allemaal dat er vele soorten engelen zijn. De wereldgodsdiensten onderscheiden een hele reeks hiërarchieën van engelen.

Over deze engelen wil ik het in dit artikel nu niet hebben. Het woord Engel wordt in de esoterie en vooral in de New Age-bewegingen bovendien gebruikt als een neologisme.

Wat in deze literatuur een engel wordt genoemd, is wat we in de klassieke esoterie eerder een deva of een egregoor zouden noemen. De term egregoor is op zich neutraal, maar egregoren krijgen, als ze positief zijn vaak de naam engel en als ze negatief zijn de naam larve in de occulte literatuur.

Mij conformerend tot het huidige, hoewel niet correcte woordgebruik, zal ik hier verder ook over engelen spreken, wanneer ik het heb over deva's en egregoren.

De term deva wordt in de klassieke teksten dan weer eerder gebruikt als het om een natuurwezen gaat, terwijl egregoor eerder een man-made energieveld is, maar gemakkelijker halve, zullen we het hier hebben over engelen of egregoren. Ik wil hier het verband uitleggen tussen gedachtenvormen en engelen.

Een gedachtenvorm, die ontstaat bij het denken en belevendigd wordt door een emotie, gaat normaal na een tijd weer uiteenvallen.

Ze kan echter ook langer blijven bestaan, wanneer ze gevoed wordt eer ze de kans krijgt terug uiteen te vallen. Dit krijg je wanneer bepaalde gedachten of gevoelens bij een persoon steeds herhaald worden.

Typische voorbeelden:

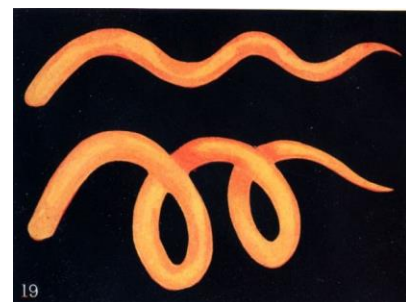
- Een fobie
- Depressie
- Toewijding aan gezin of werk of aan de lezer
- Een obsessieve verliefdheid.

Dit zijn toch nog steeds persoonlijke gedachtenvormen die in de aura van de eigenaar verblijven. Het is duidelijk dat sommige gedachtenvormen op een bepaald moment niet meer van een bepaald persoon zijn, maar tot een groep gaan behoren: deze collectieve gedachtenvormen noemen we egregoren.

Bijvoorbeeld: verkleefdheid aan een bepaalde godsdienst, verbondenheid met een politieke partij, bewonderaars van een ster uit de muziek- of mediawereld.

Een ander typisch voorbeeld is dat zusje per se die duurere trui met dat bepaalde label wil hebben terwijl hetzelfde model van een dochterfirma stukken goedkoper is en identiek behalve de imprint op het label. Merklabellen zijn vaak verbonden aan reuzesterke egregoren die dagelijks door de publiciteit in de media worden versterkt.

Rijke oom moet niet glimlachten met ons zusje want hijzelf heeft voor zijn limousine een 20.000 euro meer betaald dan voor een vrij gelijkend model, maar dan zonder het boegbeeld en de legendarische initialen op de wioldoppen.

Intentie tot kennen

De geboorte van een engel of egregoor

Wat wij denken noemen, is in feite een proces dat zich voltrekt op het mentale plan. In feite is het zo dat de denksubstantie (chitta), of de materie van het mentale niveau, vormen (vritti's) gaat aannemen, zoals Patanjali zo mooi uitlegt in zijn beroemde yogasutra's.

Zoals reeds gezegd, gaat die verandering in de denksubstantie meestal ook de astrale materie (kama) beïnvloeden, zodat gemengde vormen (astraal + mentaal) ontstaan.

De helderziende merkt dan die gekleurde vormen die in onze aura opdoemen. Gaat het om een persoonlijke gedachtenvorm, dan zal die na een tijd opnieuw vervagen, dit wil zeggen: de grondstoffen van ons mentaal en astraallichaam gaan weer hun normale kleur en vorm aannemen, tenzij deze gedachtenvorm steeds weer onderhouden wordt.

Bijvoorbeeld een dronkaard die steeds weer zin heeft om te drinken, die gaat zijn gedachtenvorm van drankzucht steeds opnieuw opladen terwijl deze gedachtenvorm hem dan weer steeds opnieuw zal aanzetten om te drinken.

Een vicieuze cirkel dus. Wanneer een verstokt roker nu met zijn gewoonte probeert te breken, zal dat in het begin moeilijk zijn.

Zijn goede wil zal steeds botsen tegen de goed georganiseerde kracht van zijn persoonlijke verslavingsgedachtenvorm, die misschien zelf nog gekoppeld is aan een veel machtigere egregoor van verslaving.

Als hij echter een tijdlang weerstand biedt aan die drang en zijn gedachtenvorm niet meer verder voedt, dan zal die verzwakken en uiteindelijk alle vat op hem verliezen.

Met de gedachtenvormen die niet aan onze persoon gebonden zijn, is het nog sterker. Zij verlaten onze aura en vermengen zich met andere, gelijkaardige gedachtenvormen. Zo ontstaan er collectieve super-gedachtenvormen.

Een mooi voorbeeld is de collectieve gedachtenvorm van de supporters van een

voetbalploeg. Zulk een supergedachtenvorm noemen we dus een engel of egregoor.

In tegenstelling tot de persoonlijke gedachtenvorm, die automatisch terug afzwakt en verdwijnt, zal deze engel veel langer blijven bestaan, omdat er steeds mensen te vinden zijn die deze engel zullen voeden.

Als de verslaafde erin slaagt enkele maanden te weerstaan aan zijn drang naar sigaretten, dan zal die gedachtenvorm uit zijn aura zo goed als verdwenen zijn, hoewel de collectieve engel of egregoor van verslaving natuurlijk nog wel bestaat en gebruik wil maken van zijn persoonlijke gedachtenvorm om hem te beïnvloeden.

Engelen of egregoren verdwijnen echter niet zo snel. In het geval van voetbalsupporters, kan bijvoorbeeld een persoon fan zijn van een bepaalde ploeg X. Hij bouwt dus in zijn aura een gedachtenvorm op van Ik hou toch zoveel van ploeg X.

Angst – moordlustige woede

Deze gedachtenvorm is gelinkt aan de engel of egregoor van de ploeg en beide astrale vormen zullen energieën uitwisselen.

Op een dag kan de brave man zijn mening herzien en besluiten over te stappen naar de supportersclub van ploeg Y. Hiertoe zal hij in zijn aura de gedachten-vorm Ik hou toch zoveel van voetbalploeg X vervangen door de gedachtenvorm Ik hou toch zoveel van voetbalploeg Y.

Of de clubengel X dat even leuk vindt, is een andere zaak en die zal natuurlijk zijn vestiging in die aura niet graag opgeven. Daarom zal de man

in het begin nog wel even met gemengde gevoelens zitten.

Heeft hij uiteindelijk toch zijn besluit genomen en blijft hij erbij, dan heeft hij niets meer te maken met club X. Maar club X blijft toch nog bestaan, want er zijn andere supporters die nog wél die engel of egregoor blijven voeden!

Dit is dus het kapitale verschil tussen een gedachtenvorm, die vrij sterfelijk is en een engel of egregoor die relatief onsterfelijk is.

Het in leven houden of onderhouden van een engel of egregoor

Engelen of egregoren blijven langer leven dan gewone gedachtenvormen omdat ze steeds gevoed worden en dus niet kunnen sterven.

Dat bijvoeden gebeurt uiteraard met emotionele of astrale energie, terwijl het scherp en nauwkeurig houden van de egregoor gebeurt met mentale energie.

We hebben aangetoond hoe wij de ganse dag onbewust de engelen voeden, waar we mee verbonden zijn. Een voetbalsupporter zal dagelijks in de krant en op tv volgen hoe zijn club het maakt. Dit zal bij hem gepaard gaan met opwellingen van sympathie, verdriet, euforie en dergelijke.

In ieder geval komt er emotionele energie aan te pas. Daarmee wordt in zijn aura de gedachtenvorm van liefde voor zijn club en van daaruit de engel van zijn club gevoed en dus in leven gehouden.

De uitbundigheid van de supporters op de tribune tijdens een wedstrijd geven natuurlijk nog veel meer bruikbare astrale energie waar die engel zich aan kan laven. Engelen of egregoren kunnen natuurlijk ook op een bewuste manier gevoed worden.

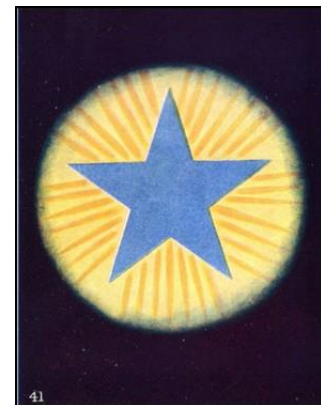
Hier komen we op het terrein van het ware occulte werk.

Magiërs in hun rituelen, gelovigen tijdens hun gebeden en leden van esoterische groepen tijdens hun meditaties werken bewust en gericht aan de opbouw en het in standhouden van hun engelen.

Hun inspanningen zullen dan ook veel ingrijpender en sterker werken dan de blinde massa met zijn chaotische emoties.

Sympathie en Liefde voor alles

De Logos zoals gemanifesteerd in de mens

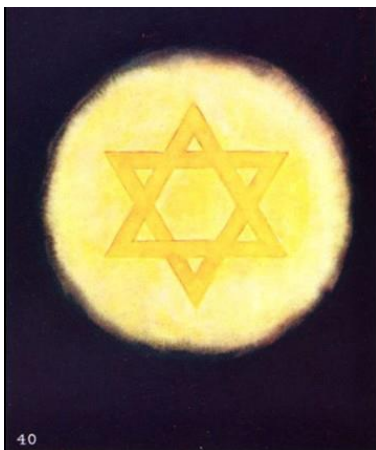
Verschillende esoterische en initiatieke groepen beginnen en eindigen hun zittingen met een openings- en sluitingsritueel. Dit heeft verschillende bedoelingen:

1. Het openingsritueel begeleidt de overstap van de profane wereld buiten naar de sacrale wereld binnen in de groep. Wanneer de Broeders en Zusters van de orde samenkomen, brengen ze de energie van de buitenwereld mee: de stress van het verkeer, gebeurtenissen in hun gezin of op het werk, materiële beslommingen, enz. Deze energieën mogen ze niet meenemen in de groep als het spirituele werk begint. Daarom even dit ritueel om van vibratie te veranderen.
2. Dan is het de bedoeling de link te maken met de egregoor van de groep. Je zou het kunnen zien als een soort spiritueel inloggen. Ieder lid van de groep brengt zichzelf op de golflengte van de egregoor van de Orde of Beweging. Dit

kan gebeuren door middel van bepaalde sleutelwoorden, visualisaties of iets dergelijks.

3. Als iedereen verbonden is met de egregoor, gaan de leden zich even bezinnen op de doelstellingen van de groep, bijvoorbeeld vergeestelijking, vrede, studie, enz. Hierdoor wordt de egregoor gevoed door de gezamenlijke en gerichte energie van de leden. Een bijbehorende meditatie, waarbij je alles geeft wat je op spiritueel en menselijk gebied te bieden hebt, maakt de egregoor een stuk sterker.
4. Tijdens het werk (in de Groep of Loge) is er een constante uitwisseling tussen de egregoor en de leden. We voeden hem, maar tegelijk voedt hij ons. De egregoor geeft de leden kracht en inspiratie, waardoor ze sneller gaan groeien op het Pad en meer kracht hebben om de beproevingen van het Pad te aan te kunnen.
5. Aan het einde van het werk wordt de band met de egregoor losgemaakt, doch nimmer verbroken. De leden bereiden zich voor om terug naar het profane leven te gaan, gesterkt met de weldadige invloed van de egregoor van de groep.

Dit was, in het kort, een manier om bewust met de egregoor van je groep samen te werken.

Intellectueel concept van de Kosmische Orde.

Toch mag men de kracht niet onderschatten van groepen mensen die samen liederen zingen of slogans scanderen uit sympathie voor de organisatie waartoe ze behoren. Zelfs al zijn ze hier niet van bewust.

De dood of het einde van een engel of egregoor

Een engel is maar relatief onsterfelijk, want alles heeft een einde.

Hij kan op vier manieren aan zijn einde komen:

A. Einde door uitsterven

Dit is de natuurlijke weg. Neem nu als voorbeeld de fans van een popster. Tijdens zijn actieve leven met veel optredens, gaat zijn engel steeds groter worden en steeds meer mensen steeds sterker in zijn ban hebben.

Dit mondt dan vaak uit tot situaties als een Beatlemania, waar meisjes bewusteloos vielen of in vervoering raakten bij het zien van hun idool of zelfs bij het horen van zijn stem.

Na een aantal jaren houdt het fysieke bestaan van een muziekgroep natuurlijk op en de engel wordt steeds minder gevoed door het publiek. Het is duidelijk dat op dat moment enkel de allergrootste engelen zullen overleven.

Dit is natuurlijk het geval met de Beatles, Krishnamurti, Mozart en dergelijke, maar hoeveel kunstenaars van dertig jaar geleden bestaan nog slechts op papier in een stoffig archief?

Deze hebben duidelijk geen engel of egregoor kunnen opbouwen die na hun dood verder door de mensen wordt onderhouden.

Enkele voorbeelden van engelen die na zoveel jaren nog permanent worden gevoed door de massa zijn onder andere die van:

- De Mona Lisa, van Leonardo Da Vinci.
- De grafmonumenten van Allan Kardec, Oscar Wilde en Jim Morrison in Parijs, waar veel te voelen. mensen nog steeds een aanwezigheid menen
- Sacrale plaatsen zoals Lourdes, Beauraing, Borobudur, Stonehenge, Angkor en dergelijke.
- De wereldgodsdiensten.
- De grote politieke stromingen.

Vele vormen van bijgeloof, zoals niet onder een ladder durven lopen en dergelijke.

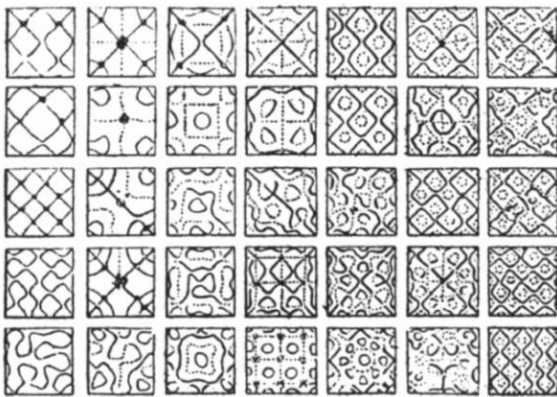
B. Einde door fusie

Het einde van een engel komt ook vaak door fusie. De wereld verandert, de stemmingen van de mensen ook. Wanneer bv. twee maandbladen gaan fusioneren, worden ze in het begin vaak nog uitgegeven onder gemeenschappelijke naam, om de lezers niet te bruuskeren. Later blijft alleen de naam over van de sterkste groep.

Op subtiel niveau is het natuurlijk ook zo dat de 'astrale fanclubs' van de twee maandbladen energetisch gaan versmelten. Zij worden dan één in de vorm van een nog grotere engel die een mengsel is van de vormen en kleuren van allebei.

De geoefende helderziende kan dit ook daadwerkelijk in het onzichtbare waarnemen!

C. Einde door transformatie

Gedachtenvormen gevormd door geluid

Transformatie is nu wel geen dood maar het resultaat is wel dat je na een tijd geconfronteerd wordt met iets wat niet meer lijkt op het oorspronkelijke.

Neem nu een religieuze beweging, het christendom bijvoorbeeld.

Deze beweging ontstond onder de leerlingen van Jezus. In het begin was het een kleine hechte groep, met een bepaalde leer en een zeer sterke broederband, een sociaal geheel.

Deze groep werd groter en ging zich lokaal vermengen met bestaande religies. De leer werd in de loop der eeuwen veel theoretischer en veel verder verwijderd van de oorspronkelijke ideeën. Uiteindelijk gingen af en toe een aantal leden afscheuren om hun eigen groepen te stichten, progressiever, of soms juist conservatiever, maar

steeds ergens nog verbonden met de moedergroep.

In de astrale wereld kon men dus een engel of egregoor zien groeien en steeds van vorm en kleur zien veranderen. Af en toe ging er binnen de egregoor een kleine sub-egregoor ontstaan, als het ware een kleine melodie, binnen een groter concert.

De uiteindelijke engel lijkt niet erg veel meer op die van de oorspronkelijke christenen, hoewel basiskleuren en bepaalde vormen er nog steeds in terug te vinden zullen zijn.

De egregoor is getransformeerd tot iets anders, maar toch is het ergens nog steeds dezelfde egregoor.

D. Ritualistisch einde

De voorgaande manieren waarop een egregoor aan zijn einde komt, waren eerder geleidelijk en zacht.

Er bestaat ook een radicale prompte dood.

In de magie en sommige occulte genootschappen, kan soms een vernietigingsritueel uitgevoerd worden om een vijandige engel uit de wereld te helpen.

Het is duidelijk dat dergelijke bezweringen een gevaarlijk spel zijn.

Wat daar gebeurt, is dus verschillende engelen tegen elkaar uitspelen, zoals een soort banvloek.

Wie zich aan zulke praktijken waagt, loopt natuurlijk gevaar zelf rake klappen te moeten incasseren. Engelen beïnvloeden ons gedrag

Het zal nu zo stilaan wel duidelijk zijn dat engelen een volwaardig deel uitmaken van ons emotioneel leven.

Zo sterk soms dat ze onze eigen persoonlijkheid gaan overschaduwen. Zij liggen aan de basis van groepsemoties, massahysterie en dergelijke.

In politieke kringen is het bekend dat kiezers niet stemmen met hun verstand. Ze maken in eerste plaats hun keuze op het gevoel. Daarna gaan ze, eventueel met hun verstand hun keuze rationaliseren.

Dit wil zeggen: ze gaan juiste motieven bedenken om hun keuze te rechtvaardigen.

Maar het onderbewuste heeft zo'n beetje de gewoonte om blind te zijn voor alle argumenten tegen die bepaalde partij. De kiezers zien als het ware alleen de positieve kanten van de partij van hun keuze en de negatieve kanten van de overige partijen.

De politici, waarvan sommigen enkel op stemmen belust zijn, spelen daar zeer handig op in en bespelen gewoon de emoties van hun potentiële kiezers. Zij zullen dus alles in het werk zetten om een machtige egreoor op te bouwen die de massa gevangenhoudt.

Engelen en massamedia

Wij hebben reeds duidelijk gemaakt dat engelen of egregoren zeer machtig kunnen worden als er maar voldoende mensen zijn om ze te voeden.

Grote politieke leiders, of ze nu bonafide of malafide waren, laten we even terzijde, hebben ons in het verleden op een angstwekkende manier aangetoond hoe sterk de massa wordt als ze zich achter éénzelfde engel of egreoor schaart. Hitler, Stalin, Mao Ze Dong en anderen hebben de geschiedenis onvergetelijke lessen geleerd, tegen een onvergetelijke prijs overigens.

Intussen is er nog een fenomeen bijgekomen: de massamedia. Radio, tv en vooral Internet zijn nieuwe instrumenten om ons te bespelen als we het toelaten, natuurlijk.

Deze massamedia hebben een nieuw tijdperk ingeluid in de wereld van de engelen.

Het gaat in de eerste plaats om een enorme schaalvergroting.

Neem bijvoorbeeld de rechtstreekse tv-uitzendingen in Eurovisie of Werelduitzendingen.

Als zoveel miljoen kijkers in de wereld simultaan een belangrijke gebeurtenis gadeslaan zoals een vredesondertekening, een religieuze plechtigheid

of een natuurramp en ze ondergaan dezelfde emoties, dan zullen nooit eerder geziene hoeveelheden emotionele, dus astrale energie in beroering worden gebracht. Zo worden dus immense engelen geschapen, zo sterk dat ze fysieke gevolgen kunnen hebben. In-stante kristallisatie tot gebeurtenissen die de wereld en het verdere evolutie-avontuur van de mensheid kunnen bepalen.

Een mailtje of een post in een nieuwsgroep op het net, kan in enkele dagen tijds het gedrag van miljoenen mensen beïnvloeden. Een foto op Facebook kan zich als een lopend vuurtje over de hele aardbol verspreiden.

Een goed georganiseerde Twitterstorm kan massa's mensen in korte tijd van gedachten doen veranderen!

Voor het eerst heeft de mensheid zoveel impact gehad op de eigen lotsbestemming.

Nieuwe ideeën in de wereld

De verandering en vernieuwing van de ideeën in de wereld is ook weer zo'n strijd tussen engelen of egregoren.

Het is niet altijd makkelijk voor nieuwe denkbeelden om ingang te vinden bij de mensen. De gedachten van de massa zitten meestal zo vastgeroest.

*Een gedachte
is aanstekelijk.
Bepaalde gedachten
zijn zelfs epidemisch.*

*Wallace Stevens
Amerikaans dichter 1879-1955
Uit: Opus Posthumous,
"Adagia" (1959)*

*Het occultisme is geen magie,
hoewel de magie een van zijn
gereedschappen vormt.*

*Het occultisme is niet het verwerven
van vermogens, zij het paranormaal of
intellectueel,*

hoewel beide hem ten dienste staan.

*Noch is het occultisme het zoeken naar
geluk,*

*zoals de mensen dit woord begrijpen;
want de eerste stap is opoffering,
de tweede verzaking.*

*Occultisme is de wetenschap van het
leven,*

de kunst om te leven.

Helena Petrovna Blavatsky